Td021_15

Σημαίνουν τα ουράνια, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
σημαίν’ κι η Αγιά-Σοφία, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
μι τρεις χρυσές καμπάνες, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
μι τρεις χρυσές καμπάνες, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’.*
Σαββάτο ν όλη μέρα, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
Σαββάτο ν όλη μέρα, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
μάνα ν υγιό στολίζει, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
μάνα ν υγιό στολίζει, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
να παν να ματαλάβουν, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
να παν να ματαλάβουν, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’.*
Στην εκκλησά μον’ φτάνουν, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
στην εκκλησά μον’ φτάνουν, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
τα κιραμίδια γύρ’σαν, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
τα κιραμίδια γύρ’σαν, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
κι οι παπάδις κουφάθ’καν, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
κι οι παπάδις κουφάθ’καν, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’.*
Γύρ’σι μάνα μ ’ το γιο σου είνι κριματισμένος,
γύρ’σι μάνα μ’ το γιό σου είνι κριματισμένος.
Τι κρίμα έχεις γιέ μ’ κι ’σαι κριματισμένος,
τι κρίμα έχεις γιέ μ’ κι ‘σαι κριματισμένος.
Στο δρόμο που πιρνούσα, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
κουράσιο πιθαμένο, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
σκύφτω και το φιλούσα, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
ήταν της αδερφής σου, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
ήταν της αδερφής σου, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’.*

Σημαίνουν τα ουράνια
σημαίν’ κι η Αγιά-Σοφία
μι τρεις χρυσές καμπάνες.
Σαββάτο ν όλη μέρα
μάνα ν υγιό στολίζει
να παν να ματαλάβουν.
Στην εκκλησά μον’ φτάνουν
τα κιραμίδια γύρ’σαν
κι οι παπάδις κουφάθ’καν.
Γύρ’σι μάνα μ ’ το γιο σου
είνι κριματισμένος.
Τι κρίμα έχεις γιέ μ’
κι ’σαι κριματισμένος.
Στο δρόμο που πιρνούσα
κουράσιο πιθαμένο
σκύφτω και το φιλούσα
ήταν της αδερφής σου.